

Aslında toplumsal anlamdaki zalimleri üreten mekanizma, bireysel olmaktan çok, toplumsal, siyasal ve ekonomik nitelik taşıyor. Zalim üreten bu mekanizmalarla savaşmanın yolu da demokrasiyi ve insan haklarını geliştirmektir. Ama önce kendimizden başlayacağız. Toplumsal anlamdaki çabalardan önce benliğimize yönelik bir "zulümden arınma" eylemi zorunludur.

Ayrıca burada çok önemli bir nokta daha var:

Zulme yol açan öfke, kin ve nefret duyguları insanı mutsuz kılar, kötü insan yapar. Kinimizi, nefretimizi, öfkemizi dizginlediğimiz, hatta kendimizi bu duygulardan arındırdığımız zaman daha iyi, daha mutlu bir insan oluruz.

*

Bir insanın kendi kendine yapabileceği en büyük iyilik, "İçindeki Zalimi" yenmektir:

1. Kendimizi, başkalarından ne daha üstün, ne de daha aşağı göreceğiz.
2. Bizden farklı olanları da, kendimizden ne daha aşağı, ne daha üstün göreceğiz.
3. Bizden farklı olanlardan korkmayacağız, nefret etmeyeceğiz, onları dışlamayacağız.
4. Bizim gibi olanları kayırmayacağız.
5. İnsanları, dinlerine, mezheplerine, ırklarına, milliyetlerine, dillerine göre yargılamayacağız, onlara farklı davranmayacağız.
6. Cinsiyet ayrımcılığı yapmayacağız. Özellikle yüzyıllardır ezilen kadınlara, kadın haklarına, kadın özgürlüğüne sahip çıkacağız.
7. İçimizdeki, kin, nefret, intikam, öfke gibi olumsuz duygulardan kurtulmaya çalışacağız.
8. İçimizdeki sevgi, anlayış, hoşgörü, dayanışma gibi olumlu duyguları geliştirmeye çalışacağız.
9. Zulmün en belirgin aracı olan maddi şiddete asla ve asla başvurmayacağız; başvuruları onaylamayacağız, onlara destek vermeyeceğiz, onları eleştireceğiz ve kınayacağız.
10. Manevi şiddeti de dışlayacağız, uygulamayacağız ve uygulanmasını eleştireceğiz.